

depòsits en Bancaja y en Bankia –que los van a seguir teniendo–, y, sobre todo, sabiendo también que estamos haciendo gestiones con todos los presidentes de comunidades autónomas, con los ministros y con el presidente de Bankia para que se garantice también la labor de la obra social, que llega a más de cinco millones y medio de ciudadanos, para que pueda seguir ejerciendo esa labor de solidaridad con todos los valencianos y españoles.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Señora Ninet.

La senyora Ninet Peña:

Gracias, señor presidente.

Señor Fabra, hay un problema. Yo creo que usted huye de la realidad para no tener que tomar decisiones y para no ponerse a exigir lo nuestro, y lo nuestro es lo de los ciudadanos valencianos.

Se escuda usted en Zapatero siempre o en alguien, en algún responsable, por ejemplo en un secretario de estado del gobierno del PSOE. ¿Usted sabe quién es el presidente todavía, para vergüenza de todos los valencianos, de Bancaja? El señor Olivas, un señor que se sentaba en el mismo sitio que usted (*aplaudiments*), en el mismo escaño.

Asuma responsabilidades y comprométase aquí directamente o por persona interpuesta a asegurarnos si va a aceptar la creación de una comisión de investigación para determinar responsabilidades políticas, y, además, le exigimos que se comprometa aquí a negar la posibilidad de que estos señores se vayan de rositas y, encima, intenten cobrar indemnización de ya los espoleados bolsillos de los valencianos. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, senyora Ninet, vostés, ací, hui, no poden donar lliçons a ningú –ja ho ha dit el president–. La primera reestructuració del sector financer a Espanya la va fer un govern socialista. ¡I ha sigut un absolut fracàs! I, dins d'eixa reestructuració, és on es van produir els acords per a la fusió de Bankia amb altres caixes, i es va fer amb documents, en auditories damunt la taula. Tot el món sabia el que hi havia. I, per cert, Bancaja no era de les pitjors.

Si eixe procés ha fracassat, ¡alguna responsabilitat tindran vostés! La ministra d'Economia era la senyora Salgado; el governador del Banc d'Espanya un ex secretari d'estat d'Hisenda i Pressupostos, en el senyor Solbes. I, per cert, ¡alguna responsabilitat tindran també els consellers socialistes i d'altres partits que estan en el consell d'administració de Bankia! El senyor Virgilio Zapatero, que va ser ministre amb Felipe González, en l'any 2011 va cobrar més de 400.000 euros per ser conseller. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor vicepresident.

(*El senyor president desconnecta el micròfon de la trona*)

Moltes gràcies. (*Aplaudiments i remors*)

El senyor Toledo Lobo:

Senyor president, parle del que li pregunten. No ha dit el que el senyor Rajoy li va informar perquè no l'informà, li ordena el que ha de fer perquè sap que vosté acata i calla. Ho ha demostrat ja en moltes ocasions, la més dramàtica en el seu integrisme davant la retallada de mil milions en la sanitat i educació valenciana.

Ja sabem que el PP valencià conta molt poquet per a Rajoy, ho va demostrar en nomenar un govern sense valencians. Ho demostra evitant vindre per ací per profilaxi política, encara que li envia un vídeo. Li ho demostra presentant el pressupost més discriminatori per a la història dels valencians. Però, encara que li faça poc de cas, vosté ha de deixar de callar, president. I pel bé del crèdit a empreses i famílies, del creixement i de l'ocupació a aquesta comunitat, ¡ara que el 48% de Bankia és pública!, ¡que està nacionalitzada!, vosté hauria d'aconseguir de Rajoy que en els òrgans de govern de Bankia hi haja un percentatge de valencians semblant al que suposa Bancaja en Bankia, un 38%.

¿Què va fer per aconseguir que Bankia estigués suficientment valencianada? ¿Què va fer per aconseguir que Rajoy utilitze el 48% públic de Bankia per aconseguir-ho? I ¿què va a fer amb la comissió d'investigació de Bancaja?

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència:

Senyor Toledo, jo no generaria l'alarmisme que vostés intenten generar.

Mire, jo i la majoria de membres d'este grup parlamentari tenim els nostres depòsits i els nostres estalvi en Bancaja, en Bankia. ¡I no anem a retirar-los! ¡No va a passar absolutament res! ¡No n'hi ha nacionalització! (*Remors*)

I una altra cosa que vull dir-li: miren, per a ser creïbles en matèria financera, primer u ha d'arreglar l'economia domèstica. I vostés no poden donar lliçons. Vostés, que van a tirar el 30% en les seus del Partit Socialista de tot Espanya, dels seus treballadors, i que van a tancar algunes seus. (*Remors*) Vostés que han fracassat en la reforma financera que van fer. I vostés que ací, a la Comunitat Valenciana, tenen un deute de 9,5 milions d'euros –herència per al senyor Torres i per a senyor Ximo Puig– que no saben com van a fer front.

Per tant, si vostés no poden arreglar el que és seu, ¿com van a donar lliçons a la resta? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.
Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.
És molt greu el que s'acaba de dir ací, ¿eh?, que no se van a retirar els depòsits de Bankia, això vol dir que s'es-

tà pensant en els problemes que té la ciutadania. És molt preocupant, però és molt preocupant perquè això planeja en les persones.

Però, hui, hui, senyor president, és un dia fonamental per al nostre futur col·lectiu com a poble valencià. Hui s'han de prendre decisions importantíssimes en el Consejo General de Política Fiscal y Financiera –no estan ací els consellers que han d'acudir–, i jo no sé quina estratègia du vosté com a president de tots els valencians. No sabem quin posicionament tenim perquè no hi ha hagut debat sobre este tema que implica necessàriament modificacions dels pressupostos.

¿Quina estratègia col·lectiva du vosté en esta reunió tan important que tindrà lloc hui, esta vesprada?

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Morera, veo que usted ha tenido que rectificar la pregunta, pero por una evidencia, porque ustedes suelen hacer las preguntas a golpe de titular.

El viernes pasado, la Comisión Europea Económica hizo unas previsiones de lo que era el nivel de déficit de España sin tener en cuenta el Plan de estabilidad del estado español 2012-2015, y el presidente de dicha comisión dijo que no se iban a cumplir los niveles de déficit que en su día había dicho España. Y esa es la pregunta que hicieron los señores de Compromís, señores y señoras de Compromís, que dijeron qué consecuencias iba a tener para la economía valenciana, si íbamos a tener que incrementar el déficit. El lunes, el lunes, el mismo comisario europeo, a la vista del Plan de estabilidad, dijo que España iba a cumplir. Y si va a cumplir España es porque también vamos a cumplir las comunidades autónomas. *(Aplaudiments)*

Por eso, es malo, es malo, señor Morera, hacer política a base de titulares. Y, si quiere, le doy yo uno: «Este gobierno va a seguir trabajando con responsabilidad y autoridad para cumplir los niveles de déficit que nos ha marcado el estado para poder ser más competitivos y, sobre todo, poder generar mayor bienestar a todos los valencianos.» *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias.
Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat, jo no definiria les previsions de la Comissió Europea a colp de titular perquè les previsions estan ahí, vosté les sap com jo, i vosté sap que és impossible sotmetre's a un déficit de l'1,5%. És impossible.

I el que està reclamant la Unió Europea, i ho hem vist en els diferents portaveus, és encara més polítiques restrictives monetàries de servir als que no s'han de servir, amb la reforma que van fer vostés de la Constitució de l'article 135.

Vosté ha de dir si va a portar eixe pla d'ajust ací a les Corts Valencianes, si se va a respectar la democràcia o va

a continuar segrestant la voluntat popular al debat públic –és una primera pregunta que li faig–, perquè això implica modificacions d'un pressupost que es va aprovar ací, que van aprovar vostés. És una primera pregunta que li faig.

Segona. Vostés estan competint amb el *y tú más*. I el que haurien de fer és posar-se d'acord. El senyor Ximo Puig li ha oferit un acord. Potser vosté tindria una majoria parlamentària més sòlida. No compten amb mosatros per a continuar servant als mercats, perquè eixa no és la solució d'Europa.

Vosté sap com jo que del deute públic espanyol, la majoria del deute és de les empreses financeres, no de les administracions públiques. Per tant, senyor Fabra, jo li demane una actitud valenciana en eixe *consejo general de política fiscal*.

De 700.000 milions de deute públic, que no és allò important, dels 365 que deu l'estat espanyol, bàsicament les empreses i els bancs, les administracions públiques devem relativament poc i les autonomies, més poc. És el govern central el que deu quasi el 80% del deute públic espanyol.

Però, des del seu partit, han assenyalat les autonomies culpables. I nosaltres no som culpables, malgrat l'ostentació *hortera* que es va fer en el passat amb *los grandes saraos*, que continuen per desgràcia.

Per tant, vosté ha de ser conscient que ha d'anar a Madrid i dir que no accepta la medicina del senyor Montoro, ni la de la senyora Merkel, com sí que l'han acceptada vostés i vostés que rivalitzen amb el *y tú más*.

No hem vingut a este món, les administracions públiques, a salvar els bancs, sinó a servir les persones, vosté ho ha dit. Per tant, emplenar les butxaques d'uns bancs insolvents amb el finançament del Banc Central Europeu perquè no arriben eixos diners a les persones i a les empreses és un autèntic desastre i és el que està passant. I si alguna entitat bancària ha de fer fallida, que faça fallida. I rescatem els depositants, i que els accionistes, com han fet els accionistes del Banc de València, demanen responsabilitats als seus gestors, com s'ha demanat a l'expresident Olivas, del seu partit.

Li dic més, li dic més, vosté hauria d'anar allí a plantar-se, perquè és injust, vista la liquidació del 2009, que nosaltres acceptem el que mos puga dir el ministre Montoro. És tancar-mos la porta a la reivindicació futura. Li ho vaig dir la setmana passada, mire la sentència del Tribunal Constitucional de desembre. Si vosté o el representant del govern de La Generalitat diu «sí» al que mos imposen des de Madrid, imposat des de Brussel·les, estem tancant-mos la porta a la recuperació dels diners que són nostres per la falta de finançament.

Jo també li vull preguntar, quines gestions ha fet vosté esta setmana per a reivindicar els diners del poble valencià, per a reivindicar un finançament just? Hi hagué una resolució de les Corts Valencianes la setmana passada molt important en eixe sentit.

I jo vull que vosté siga –que ho és– el president dels valencians i reivindicue el que és nostre. No el delegat del Govern. Vosté no pot ser el delegat del Govern i acceptar el que diu un govern que està per a servir els bancs i no ajudar les persones.

«¿Un gobierno que inspira confianza?» Pues la *prima de riesgo* no diu això. Ens hem de plantar.

Si vostés estan disposats a servir a l'economia financera i especulativa, s'ho arreglen vostés. No compten amb nosaltres. Pacten el que hagen de pactar, com pactaren ací el Consell Valencià de Cultura, o l'Estatut d'autonomia, o la modificació de la Constitució. Eixe no és el camí. Eixe no és el camí.

El camí és que per a combatre el déficit no suposa...

El senyor president:

Vaja concloent, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...retalls socials, sinó economia productiva incrementant els ingressos, generar confiança, que no és el que està generant vosté.

Jo li pregunte: quina és la nostra estratègia per a la reunió d'esta vesprada? Va a acceptar vosté el que diu el ministre? Va a claudicar en el finançament...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...per als valencians? Va a portar eixe pla d'ajust ací...

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor Morera Català:

...a les Corts Valencianes?

El senyor president:

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Morera, pone usted de manifiesto que lo que es el planteamiento político de lo que se tiene que hacer y lo que usted defiende es absolutamente antagónico.

¿Usted no cree que es necesario un sistema..., una reforma del sistema financiero? ¿No lo cree? Pues eso es lo que está haciendo este gobierno. Y precisamente, ¿para qué? Para que el dinero fluya y lo puedan tener las personas y las empresas. Eso es muy sencillo. Porque si no lo conseguimos, si no lo conseguimos, no podrán haber cuotas de crecimiento económico en la Comunidad Valenciana.

Y por eso todas las medidas van encaminadas a generar confianza, y también la Comunidad Valenciana tiene que contribuir para que esa imagen se dé en el conjunto del territorio español.

¿Qué es lo que vamos a hacer nosotros en el Consejo de Política Fiscal y Financiera? Lo que tenemos que hacer: plantear con responsabilidad lo que vamos a hacer los próximos años desde el rigor, la austeridad y, sobre todo, conjuntamente con el resto de comunidades autónomas, ayudar a que se mejore la imagen de España, que pueda bajar esa prima de riesgo, que puedan ser más baratos los préstamos y que las personas y las empresas puedan generar negocios. *(Aplaudiments)* Es que eso es muy sencillo.

Pero veo que usted... pero veo que usted, erre que erre, erre que erre, sigue diciendo que nuestro camino, como ya dijo en su día, nuestro camino está abocado a la intervención, que a día de hoy no se ha producido, señor Morera. Pero es que con lo que usted está diciendo..., es precisamente que se cumpla aquello que usted predijo y que no se está cumpliendo.

Pues mire, esta comunidad va hacer lo que tiene que hacer, lo que tiene que hacer, que no es otra cosa que ajustarse, que

reducir el tamaño de la administración, de quitar todo aquello superfluo, de tomar aquellas medidas y reformas necesarias para, manteniendo el estado del bienestar, manteniendo el estado del bienestar, poder hacer más con menos.

Como antes comentaba, estamos reduciendo mucho la administración, pero no estamos haciendo ajustes en lo que son los derechos que tienen los ciudadanos. Y esa es una realidad que va a seguir haciendo esta comunidad, porque sobre todo es una comunidad responsable, que lo que quiere es también ganarse el crédito, junto con el resto de comunidades autónomas, de la totalidad del estado español. Porque va en ello mucho, si no aportamos lo que nosotros podemos hacer, y es cumplir fielmente ese plan de reequilibrio que hemos presentado en el Consejo de Política Fiscal y Financiera, no podemos salir adelante.

Y también le comunico que ese plan lo traeremos aquí, claro, pero una vez aprobado, porque es como se tiene que hacer. No podemos plantear algo sin saber que luego va a ser aprobado. Lo hemos hecho desde el rigor, lo hemos hecho desde la responsabilidad y, sobre todo, lo hemos hecho sabiendo las necesidades que tiene esta comunidad. Pero siempre en el camino de aportar, de ayudar, de conseguir que la imagen del conjunto nos ayude también a nosotros a ser más fuertes.

Y no como usted, que lo único que busca es que aquí haya una intervención, ser absolutamente negativo con la Comunidad Valenciana y ponernos continuamente a los pies de los caballos. Esa es su política, señor Morera, que, desde luego, no es la compartida por el grupo del Partido Popular. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Senyor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Fabra, acaba de parlar d'estalvi, d'austeritat, de rigor i de responsabilitat. Amb quina confiança? Mantinent als responsables de tot el contrari per endavant en els llocs de responsabilitat pública que manté?

Ahir sentia com el senyor Rus me dia: «Si fóreu de Castelló haurieu d'estar avergonyits de no defendre eixe aeroport.» Vosté no està avergonyit de ser la riota de tot el món amb l'aeroport de Castelló? Vosté no està avergonyit de mantindre Carlos Fabra, president d'Aerocas?, perquè parlava d'estalvi. Parlem de malversació? Parlem de malversació, senyor Fabra? No és el mateix.

Vosté diu unes coses i actua d'una altra manera. Vosté sí que ha fet dimitir Jorge Vela i Luis Lobón per estar imputats, però el màxim imputat que té vosté al costat de sa casa, el que el va posar a vosté d'alcalde de Castelló, perdone, com a figura, el va elegir el poble, però ell va ser, dins del partit, el que el va posar, el seu padrí polític... *(El president desconnecta el micròfon del diputat)*

El senyor president:

Moltes gràcies. *(El senyor Pañella Alcàcer continua parlant amb el micròfon desconnectat)*

Li ha passat a vosté el minut i, a més de passar el minut, que jo entenga, el govern respondrà, com diguí la setmana passada, el que crega oportú. Però les preguntes s'han de cenyir essencialment al que fa el portaveu..., a la pregunta del portaveu. *(Veus)*

Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència:

Moltes gràcies, senyor president.

Jo, l'únic que vull dir és que com no hi ha hagut pregunta, no pot haver-hi resposta. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Jo crec que la pregunta ha estat molt clara, senyor Ciscar: van a fer dimitir eixe pirata que tenen en Castelló? Eixa ha segut la pregunta. (*Remors*) Així de clar.

Però parlem d'altres pirates. Pirates, els pirates de Bancaixa: el senyor Olivas. Miren, vostés diuen que és el que consell d'administració de Bancaixa és un ens autònom, però sí que reconeixen, efectivament, que part d'eixe consell d'administració està elegit per La Generalitat.

Per tant, vostés estan fent les gestions perquè se faça pagar a este senyor i se l'aparte de les seues responsabilitats en aquesta entitat financera?

Se'ls està exigint als consellers que actuen en nom de La Generalitat o estan fent com han fet en la CAM, deixar que els consellers saquejaren i saquejaren amb sous astronòmics i actuen al marge de la voluntat popular de la institució pública?

S'estan sotmetent també vostés no solament a Rajoy, a Merkel i als mercats, sinó també als consellers, o tenen alguna cosa, alguna cosa de legitimitat per a exigir com a institució...?

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, senyora Mollà, per al seu coneiximent, li diré que als consellers que estan en el consell d'administració els nomenen els consellers, no els nomena La Generalitat.

Les responsabilitats sobre tot el que té a vore amb una caixa d'estalvi, amb una entitat financera en general les té l'estat, a través del Ministeri d'Economia, a través... a través del Banc d'Espanya.

I li diré més, li diré més, ací en esta comunitat, en l'any 1997, el govern del Partit Popular va reformar la llei valenciana de caixes d'estalvi i va introduir incompatibilitats que estaven en l'anterior llei que va aprovar el govern socialista. I, des d'aleshores, ningun càrrec públic electe en un municipi o ningun parlamentari pot estar en un consell d'administració. Per tant, més rigor quan parlen i sàpien vostés del que parlen.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Pregunta de la síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida, senyora Marga Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Bon dia, president.
Señorías.
Señor presidente.

En un marco de recortes y privatizaciones como los que estamos viviendo, el Consell ha reconocido la existencia de negociaciones para ubicar un parque Ferrari en las inmediaciones del circuito de Cheste.

Señor presidente, ¿tienen ustedes algún estudio que determine el coste-beneficio que puede suponer dicho proyecto en este contexto de crisis y paro que estamos sufriendo?

El senyor president:

Muchas gracias.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señora Sanz, el gobierno tiene siempre las puertas abiertas para que cualquier empresa o sociedad o inversor privado que quiera venir pueda comentarlo, siempre, porque es una garantía de poder generar empleo y prosperidad. Y lo vamos a seguir haciendo, lo vamos a seguir haciendo.

Y por eso, todas las medidas que hemos ido adoptando durante este año lo que vienen es..., facilitar las inversiones, tanto de aquí, de los emprendedores nuestros, como también de la gente de fuera.

Y vamos a seguir hablando con todos aquellos que estén interesados en invertir en la Comunidad Valenciana y en aquellas personas que quieran generar empleo y, sobre todo, prosperidad. Porque esta es nuestra mayor preocupación, la nuestra y la de los ciudadanos, que lo que quieren es que vuelva otra vez a generarse confianza, empleo y, sobre todo, prosperidad.

Ha habido estos días noticias sobre la posibilidad de que pueda venir esta inversión a la Comunidad Valenciana, como otras, que también hay contactos. Pero lo que le vengo a decir, lo que le vengo a decir es que lo importante es que seguimos siendo atractivos, a pesar de lo que algunos dicen, para que aquí venga inversión, se pueda generar empleo y, sobre todo, dinamismo económico. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Señora Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Muchas gracias.

Mire, si hay otras, también sería bueno que las conociéramos, señor presidente.

Pero yo quiero contextualizar las noticias aparecidas en prensa, porque aquí no vivimos al margen de unas determinadas realidades.

Mire, el paro en nuestra comunidad pasa de las 600.000 personas, llegamos casi al 28% de índice. Son más de 150.000 familias, y esto está ya en los medios y en las estadísticas, cuyos miembros adultos no llevan ningún ingreso a casa. Somos la comunidad con más desahucios: 13.711 personas perdieron su vivienda en 2011. Muchas familias no pueden recuperar sus inversiones colocadas en Bankia